

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 35.000
	Letna inozemstvo	Lir 50.000
	Zračna pošta inozemstvo	Lir 80.000
	Poštno čekovni račun: št. 11234499	

Leto XL. - Štev. 45 (2024)

Gorica - četrtek, 24. novembra 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 1000

V čakanju na Njegov prihod

Spet se začena advent, priprava na najlepši in najbolj domač praznik v letu: Božič. S to nedeljo bomo na adventnem vencu prižgali prvo svečko. In potem bomo čakali, čakali. A najprej se mora v našem srcu nekaj zgoditi, sicer bo vse čakanje samo navada in bo tisto najlepše in najvažnejše — notranja sreča in mir — šlo mimo nas.

Skoraj vsakdo ima nekoga, ki nanj čaka ali na kogar on čaka. Ki se veseli, če prideš. Ki skrbi zate, če te ni. Ki te pozdravi s prijazno besedo ali objemom, ko prideš domov. Na nekoga čakati pomeni upati, da pride in ljubliti, ko pride. Kdor s srcem čaka, ta upa in ljubi. In to je že začetek nebes.

Kaj se spremeni s tem, če nekdo čaka nate? V tvojo dušo pride neka nevidna moč. In ta moč je darilo Njega, moč od zgoraj. Kdor občuti to moč, ta je močnejši od drugih, mirnejši, skratka človek upanja. Stojiš na skali, na kateri se počutiš varno. Nisi več samo materialist, ampak z navdušenjem kuješ načrte in nič ti ni pretežko.

Ce imaš nekoga, ki z ljubečim srcem čaka nate, potem je že Bog navzoč. Saj kjer sta ljubezen in dobrot, tam živi Bog. Ker pa je Bog z nami, hudočlja nima več prostora in vse nam je lažje narediti.

Morda bo zdaj kdo rekel: »Kaj mi vse to pomaga, ko pa nimam nikogar, ki bi z ljubeznijo čakal name!« Potem vedi, da nekdo že čaka nate: tvoj Oče v nebesih. Čaka z odprtimi rokami, da prideš oz. da se vrneš. Ni res, da si morda zapuščen ali osamljen. Pričakovani in ljubljeni si, samo pusti se sprejeti v ta ljubeči objem. On bo vse, kar si naredil narobe, napravil spet prav, samo zaupati se mu moraš. In seveda priznati, da si majhen in nebogljjen.

Štiri tedne bomo imeli čas intenzivne misliti na Njegov prihod. Ne pospravljajmo samo svojega stanovanja, ne mislimo samo, kaj bo prišlo na mizo! Začnimo pri sebi! Potem se bomo resnično lahko veselili svetega večera, v katerem je bil rojen On, ki je največja ljubezen, edina prava pot in brezmejno upanje in zaupanje.

Kosovo znova buri duhove

Konec preteklega tedna je prišlo zaradi Kosova do novih množičnih demonstracij in manifestacij. Te so zajele predvsem samo Kosovo in zvezno prestolnico Beograd.

Na Kosovu to pot protestirajo Albanci. Zahtevajo, naj se ne spreminja ustava te pokrajine iz leta 1974, tudi ne ustava republike Srbije iz istega leta. Prav tako odklanjajo sklep predsedstva pokrajinske partijske organizacije, po katerem naj bi odstopili člani sedanjega predsedstva Vlasij, njegova sedanja predsednica Kačušajski in sekretar Vojislav Zjorčić. Prva dva sta Albanci, tretji pa Srb.

Manifestacije so se pričele v četrtek 17. novembra dopoldne, ko se je več kot tisoč rudarjev iz Trepče pri Titovi Mitrovici (svoj čas se je imenovala Kosovska) peš odpravilo v 55 km oddaljeno Prištino, glavno mesto pokrajine. Spotoma so se jim priključevali vedno novi demonstrantni. Nazadnje jih je bilo že deset tisoč. Na čelu poveljevali so rudarji nosili Titovo sliko, državno, albansko, turško in partijsko rdečo zastavo, vzklikali »Tito - partija« in »Naj živi ustava iz leta 1974« ter izražali podporo Vlasiji in Jašarijevi. Pred Prištino so jih prestregle posebne policijske enote, a delavci so kordon prebili in se zbrali pred zgradbo pokrajinskega parlamenta.

Demonstracije, ki so po številu udeležencev že presegle tiste iz leta 1981, so se nadaljevale še naslednje dni in narasle na sto tisoč ljudi, odredi vojske in milice pa so zaprli vse dostope do glavnega mesta. Vendar do kakih spopadov ni prišlo. Oblasti pa ostajajo gluhe za zahteve demonstrantov. Objavljeno je bilo le, da se bo pokrajinsko partijsko vodstvo ponovno sestalo, ko bo to mogoče, kar seveda Albancev ne more pomiriti. Odgovarjajo, da so si dali »beso«, častno prisego, da bodo ustavo iz leta 1974 branili tudi za ceno svojih življenj.

V soboto 19. novembra pa se je zbralo v Beogradu iz vseh krajev Srbije na stotine ljudi. Po nekaterih ocenah jih je bilo 800.000, po drugih celo nad milijon. Zborovanje je trajalo poldrugo uro; pogosto so ga prekinjali vzkliki »Idemo (gremo) na Kosovo« in pa »Slobodane (ime Miloševića) ime ponosito (ponosno), dobro te naučijo Tito«. Vsi govori pred Miloševićem so bili uglašeni na potrebo Velike Jugoslavije, ki se istoveti z Veliko Srbijo.

Prvi govornik Mihajlo Svabić je izrecno napadel Jožeta Smoleta in Janeza Stanovnika. Smoleta je obdolžil, da ruši enotnost armade in bi jo rad razkosal po republikah, kar dokazuje tudi s tem, da neprestano brani »štiri obsojene špijone«. O

Stanovniku pa je dejal, da nasprotuje ponosu, časti in interesom srbskega ljudstva in da v tujini maže ugled Jugoslavije.

Seveda je bilo glavno zanimanje usmerjeno v predsednika ZK Srbije Miloševića. Ta se je zavzel za družbeno reformo, a dodal, da sta v sedanjem trenutku najvažnejša stvar red in mir na Kosovu. Proces ponovnega združevanja s Srbijo je treba privedi do kraja. Srbi da so pripravljeni živeti siromašno, a ne brez svobode. In bitka za Kosovo je bitka za svobodo. »Ta stališča bomo tudi energično izvedli,« je še dejal. Bitko za Kosovo bodo Srbi dobili ne oziraje se na zunanje in notranje sovražnike. Med te prištevata tudi tiste (tu je mislil na predsednika SR Slovenije Janeza Stanovnika), ki »govore v tujini in dajejo sovražne izjave za tuji tisk, s čimer bi hoteli preplašiti hraber narod kot je srbski.« Albance pa je opozoril, naj si ne delajo utvar: Kosovo ostane Srbiji, kar pa ne bo na škodo Albancem, kajti Srbija je odprta za vse. Jugoslavija ne bo umrla za konferenčno mizo, kot to nekateri pričakujejo, temveč se bo z bojem branila, kot je bila z bojem ustvarjena.

Proslava bojev v Mariboru za severno mejo

23. novembra 1918 je general Rudolf Maister s svojimi borci razorožil v Mariboru avstrijske vojaške enote in tako rešil velik del severne Slovenije za novonastajajočo državo Srbijo, Hrvatov in Slovencev. Ti boji so bili na spominski svečanosti pred spomenikom generala Maistera v Mariboru v soboto 19. novembra obeleženi kot zgodovinski ter kot eni najvažnejših za nastanek slovenske državnosti in suverenosti.

Slavnostni govornik je bil sam predsednik SR Slovenije Janez Stanovnik. Dejal je, da je bitka za severno mejo Sloce nije bila dokaz slovenske suverenosti in samobitnosti in potrdilo, da ni suverenosti brez vojaške in gospodarske moči in brez narodne zavesti. Dogovor o ustavnih spremembah, ki je bil nedavno dosežen, je označil kot razumen sporazum, ki bo predvsem prinesel znatne izboljšave na gospodarskem področju.

Širite „Katoliški glas“

NAROČNINA ZA »KATOLIŠKI GLAS« V LETU 1989

Italija	40.000 lir
Inozemstvo	55.000 lir
Zračna inozemstvo	85.000 lir

V Sloveniji si želijo novo demokratično stranko

Drugi zbor slovenskih kulturnih delavcev, ki je zasedal v torek in sredo 15. in 16. novembra v Ljubljani, je med ostalimi novostmi sprejel tudi pobudo dr. Dimitrija Rupla, da se dosedanji odbor za pripravo ustanovitve Slovenske demokratske zveze preimenuje v Ustanovni odbor slovenske demokratske zveze in se tako prične z resničnimi pripravami za njeno ustanovitev.

Najbolj je pri tem razveseljujoče to, da vsi, ki pri razpravah v zvezi s tem sodelujejo, javno govorijo o ustanovitvi stranke. Precej časa se je razpravljalo o tem, kako naj bi se ta opozicijska, precej idejno razlikujoča se organizacija imenovala. Dr. Rupel je vanjo nekako hotel včlaniti le izobražence, da bi tako nazorno pokazal, da slovenska opozicija deluje s stališč razuma proti doktrini komunizma.

O tem, ali je komunistična doktrina v stanju spopasti se z znanstvenimi argumenti pač ne kaže izgubljati besed. Tako se je porodila zamisel o ustanovitvi zveze ali organizacije razumnikov, ki bi znotraj slovenskega političnega prostora nasprotovala partiji, s tem pa tekmovala z njo. Tak je bil začetek, taka je bila Ruplova zamisel.

Seveda je takoj povedal svoje Beograd in to označil kot zametek nove stranke. Tako so se na več posvetih zbrali intelektualci najrazličnejših svetovnonazorskih usmeritev in ugotavljali, kakšne bi bile možnosti za tak korak. Smoletova SZDL je celo prevzela organizacijo teh posvetov, na katerih so sodelovali komunistični filozofi kot Vojan Rus, zmerni komunistični družboslovci kot Zdenko Roter, režimski zgodovinarji tipa Janko Pleterski in zgodovinarji bolj znanstvene usmeritve tipa Bogo Grafenauer, pisatelji in teologi, kakršna sta dr. Anton Stres in škof Vekoslav Grmič. Druščina torej zelo pisanih življenjskih in delovnih poti.

Ti pogovori pa so kasneje nekako zamrlili, ker je moral Smole v Beograd poslušati očitke, da pod svojo streho ustanavlja nove stranke in s tem v Sloveniji uvaja zametke večstrankarskega sistema, ki s socialistično demokracijo — tako se uradno reče jugoslovanski politični ureditvi — nima ničesar skupnega. Zamisel je zdaj spet oživila pod drugo streho, na zboru slovenskih kulturnih delavcev.

NA SVOBODNIH VOLITVAH KOMUNISTI NE BI ZMAGALI

Da se vse to (npr. zbor kulturnih delavcev) sploh lahko dogaja, gre seveda zaradi tudi posebnemu, dozdaj nepoznanemu vzdušju, ki prevladuje v Sloveniji tudi po zaslugi preudarnega partijskega voditelja Milana Kučana, ki potem vpliva še na razumnejše ravnanje Smoleta in Stanovnika in kar vse skupaj sestavlja razvoj, ki se mu drugače reče tudi »slovenska pomlad«.

Pred kakimi desetimi dnevi je ljubljansko »Delo« objavilo pismo Janeza Janše, ki ga zdaj res ni treba več predstavljati, in ki ga je pisal Milanu Kučanu. Janševemu pismu je na isti strani, v isti številki lista odgovoril Kučan. Janša je Kučanu med drugim naravnost zapisal, da oba dobro vesta, da stranka, ki jo Kučan vodi, na svobodnih volitvah ne bi dobila potrebne večine.

V svojem odgovoru je Kučan v marsičem (včasih celo upravičeno) polemiziral z Janšo, o tem, ali bi zmagal na volitvah, pa ni črnil niti besede. To vendarle kaže, da slovenske komuniste vodi človek, ki se zaveda, da vodi vladajočo stranko, ki je v manjšini, vlada pa nad večino. In prav zato je bilo mogoče ustanoviti, že pred časom, tudi Slovensko kmečko zvezo in Zvezo slovenske kmečke mladine, čeravno so tudi ta korak drugod po Jugoslaviji poimenovali kot »kontrarevolucijo« in meščansko večstrankarstvo.

SLOVENCI SI ŽELIJO RESNICNE DEMOKRACIJE

Odbor za varstvo človekovih pravic, ki

se je izoblikoval zavoljo procesa proti četverici in ki je v svojih vrstah združil vse, kar leze in gre, od komunistov do kristjanov — kajti motiv-proces, je bil vsem isti: demokracije si želi obširno slovensko občestvo.

In kakor so se pri Odboru za varstvo človekovih pravic zbrali vsi demokratično misleči Slovenci, je menil dr. Rupel, po istem zgledu bi mogli ustanoviti Zvezo razuma proti metodam partije in kot opozicijo partiji. Organizacija naj bi se imenovala npr. Demokratična zveza razuma. Zdaj, na zboru kulturnih delavcev, je ime še bolj določno: Slovenska demokratična zveza. Malo nejeverno gledajo na to celo v Sloveniji, češ, bo uspelo? Beograd se že oglašja in Jure Bilic je že dejal, da upa, da bo slovensko vodstvo ta »pogubni proces« zaustavilo, ker da to vodi v večstrankarstvo...

Vinko Slensky

Hudi nemiri v Alžiru

Naš časopis gre tudi v Alžirijo. Nanj je naročen J.K., ki je zaposlen v nekem državnem podjetju v Alžiru, prestolnici te sredozemske države. Osebo je doživel v oktobru letos krvave demonstracije zoper režim ene same stranke, ki se zgleduje po socialističnem marksizmu, arabsko pobarvanem, a je dejansko navadna policijska država z mnogo birokracije in korupcije. Pa prislulhimo, kako o teh demonstracijah poroča ta naš naročnik.

Tukaj smo od 4. oktobra naprej imeli hude demonstracije. Udeleženci so bili izključno mladi moški pri starosti okoli 20 let. Zahtevali so med drugim naslednje: več osebne svobode; znižanje življenjskih stroškov; boljše oskrbo z živili in drugimi za življenje potrebnimi predmeti; boljše oskrbo Alžira z vodo (vode podnevi ni in to že 26 let, tj. ves čas, ko so se Alžirci osamosvojili leta 1962); boljše izgleda za bodočnost.

Demonstracije so istočasno izbruhnile po vsem mestu, kar je tem bolj vredno občudovanja, saj ima Alžir 750.000 prebivalcev. Policija je bila popolnoma nepripravljena in nedorasla nastopiti zoper vstajnike. Poskusila je s solzljivim plinom, ki sicer sili k jokanju in že na koži, a se hitro razblini in razkadi in potem se razgrajanje prične znova. Režim je hitro downel, da je sam v nevarnosti, pa je razglasil obsedno stanje in poslal na ulice vojsko.

Sam sem nemire opazoval v sredo 5. ok-

tobra. Napotil sem se čelo v središče mesta, da bi dogodke videl od blizu, pa zaradi solzljivega plina nisem prišel daleč. Vrnil sem se domov in nato opazoval napad izgnanikov na eno ministrstev.

Višek demonstracij je bil v četrtek 6. oktobra. Ta dan je arabska sobota, dela prost dan. Iz previdnosti sem raje ostal doma. Pač pa sem si v petek (naša nedelja) ogledal razdejanje v središču mesta, ker se je položaj že pomiril. Ogromno je bilo razbitih izložb državnih trgovin (zasebne so pustili nedotaknjene), po ulicah in cestah vse polno pisarniške opreme iz državnih uradov in ustanov, zažgani avtomobili državnih podjetij (zasebne so pustili pri miru), razbiti javni telefoni, podrti smerokazi, poškodovana javna razsvetljava in še in še.

Skoda je v resnici ogromna, ob tem pa je bilo še znatno število smrtnih žrtev na obeh straneh. Za mesto Alžir pravijo, da jih je bilo 170, čeprav uradne številke niso objavili. Demonstracije pa so bile tudi po drugih mestih.

Vzrok neradovoljstva je pri Alžircih isti kot v sedanji Jugoslaviji, le da so Alžirci bolj pogumni v svojih zahtevah do državnih oblasti. Predsednik Bendžedit je obljubil, da bi ljudi pomiril, obsežne politične spremembe. Toda med ljudstvom nezadovoljstvo tli naprej in se že napovedujejo novi protestni nastopi, če bodo dosedanji ostali brez učinka.

50 let „Kristalne noči rajha“

Pred 50 leti od 9. na 10. november 1938 so nacisti v Nemčiji in Avstriji pripravili »Kristalno noč rajha«. Tisto noč so namreč naščuvane množice napravile »pogrom« na Jude: razbili so njihov trgovine, ropali stanovanja, številne odpeljali v zapore in potem v uničevalna taborišča. Začelo se je načrtno uničevanje tega ljudstva, ki se je potem nadaljevalo celo drugo svetovno vojno. Žrtev je bilo od pet milijonov.

Te tragične noči so se spomnili v obeh Nemčijah in v Avstriji, tako civilne oblasti kot cerkvena družba.

V civilni družbi pa je nastal škandal. V Bonnu je namreč imel uradno komemoracijo preds. zbornice Philipp Jenninger. Toda možu se je spodrsnilo. V svojem govoru je orisal politični položaj v tistem času in politično ozračje v Hitlerjevem rajhu. Ni imel nobenega slabega namena, toda poslušalci so mu govor zamerili, češ da je poveljeval nacizem. Jenninger je naslednji dan odstopil. Torej zadnja žrtev nacizma.

Nemška in avstrijska Cerkev pa sta zmolili svoj »confiteor«. Danes se namreč nemška Cerkev zaveda bolj kot kdaj prej, kako je bila uslužna nacizmu in Hitler-

ju in ni odločno obsodila nacističnega preganjanja Judov. Škofje so izdali posebno pastirsko pismo, ki so ga pretekle nedelje prebrali po vseh nemških in avstrijskih cerkvah. Škofje pravijo med drugim, »da je treba na svoja ramena sprejeti breme zgodovine«. Graški škof Weber je zapisal: »Upajmo, da bo iz tega bolečega spomina in našega kesanja zavela odrešujoča sprava. Do nje bo prišlo, če se bodo ljudje boljše srečavali, spoznavali in spoštovali drug drugega.«

Toda ravnanje s Slovenci ka južnem Koroškem ter nastopi neonacistov na Južnem Tirolskem niso spodbudni znaki, da je nemško ljudstvo zares ozdravelo od nacističnega bacila.

KNJIŽNA ZBIRKA Goriške Mohorjeve družbe za 1989

1. Koledar 1989
2. Miloš Vauhnik: PEFAU - Spomini
3. Albino Luciani: Spoštovani
4. Primorski Slovenski biografski Leksikon (PSBL) - 13. stopi

Cecilijanka 1988

Za nami je slavnostna in mogočna jubilejna Cecilijanka '88, ki ji je prav množičen odziv oba dneva dal morda najlepše priznanje. V soboto in nedeljo, 19. in 20. novembra, je goriški deželni Avditorij postal prava tribuna slovenske zborovske pesmi. Kar enaindvajset mešanih moških in ženskih zborov se je zvrstilo na odru te najprimernejše, čeprav še vedno premajhne goriške koncertne dvorane.

Letošnja Cecilijanka so s svojim sodelovanjem obogatili slovenski zbori iz Goriške, Tržaške in Kanalske doline, s Koroške in bližnje Nove Gorice. Tako je bil tudi pri tem zasnovan nekaj slovenski enoten kulturni prostor. To je prav gotovo danes še posebno važno, ker se prav v teh časih bje tako v matični Sloveniji kot pri nas v zamejstvu boj za slovensko samobitnost in enakopravnost. Tudi pesem in glasba lahko to nedvomno krepko odražata in pomenita danes, kot včeraj — v težkih in odločilnih trenutkih narodne zgodovine — velik in plemenit doprinos kulture in duha v prizadevanjih za naš življenjski obstoj.

Ne bo tu mogoče zaustaviti se ob vseh zborih oz. njih izvedbah, saj to tudi ne more biti namen pisca teh vrstic ob prikazu take manifestacije kot je Cecilijanka, slovenska zborovska revija, nastala v goriškem zamejstvu pred tridesetimi leti.

O pomenu tega je v začetku spregovoril predsednik Zveze slovenske katoliške prosvete, ki je bila prireditelj revije, dr. Damjan Paulin in se spomnil zlasti vseh tistih glasbenikov in kulturnih delavcev, ki so Cecilijanko zamislili in speljali. O njenem globokem kulturnem in humanem pomenu je spregovoril v soboto tudi goriški župan dr. Antonio Scarano, ki je hotel prireditve posebej počastiti z izročitvijo občinske plakete ob jubileju. Prireditelj so s svojo udeležbo počastili še predsednik dežele, pokrajine in občin, jugoslovanski konzul Pogačnik, predstavniki cerkvenih oblasti in kulturnih organizacij ter starosta slovenskih glasbenikov Ubaldo Vrabec.

Naj le na kratko beležimo prisotne nastopajoče pevske zore. Na sobotnem večeru so se na odru goriškega Avditorija predstavili zbori (v oklepaju pevovodje): Lojze Bratuž, Gorica (S. Jericijo), Sovodnje (R. Češčut), Podgora in A. Paglavac (Z. Klanjšček), Sovodenjska dekleta (S. Pelicon), Oton Zupančič, Standerž (M. Rustja), Libertas Animi, Nova Gorica (S. Mavri), Steverjan (T. Tozon), Jakob Petelin-Gallus, Celovec (J. Ropitz), Fantje izpod Grmade (I. Kralj), F. B. Sedej, Steverjan (T. Tozon).

V nedeljo popoldne pa so nastopili: Mirko Filej, Gorica (Z. Klanjšček), Alenka, Steverjan (A. Černič), Standerž (B. Špacapan), Štmaver (G. Devetak), Ojsterik, Ukve (O. Errath), dekleta iz Devina (H. Antonič), učiteljske S. Gregorčič, Gorica (F. Zgavec), Komorni zbor Nova Gorica (I. Mignozzi), Rupa-Peč (Z. Klanjšček), Novi sv. Anton, Trst (E. Race) in Hrast, Doberdob (H. Lavrenčič).

Zborovska revija bi seveda (kljub prej napovedanim omejitvam) zaslužila specifično obravnavo. Zato pa naj vsaj nanižamo nekaj misli ob tej tako uspešni pevski manifestaciji. Nastopajoči pevski zbori so se v glavnem predstavili na dostojni in dokaj pripravljeni stopnji. Jasno je, da niso vsi ansambli na enaki umetniški višini, oziroma da so eni bolj, drugi manj tehnično in glasbeno obdelani.

Na vseh naših nastopih gre namreč vedno za amaterske zore, ki pa se iz leta v leto vsaj v večini tudi izpopolnjujejo in s tem kažejo skupno s svojimi dirigenti na nek razvoj in napredek. Ta se kaže tudi v splošni repertoarni izbiri. Prav gotovo se tudi v programskem delu kaže neka splošna težnja in usmeritev posameznih pevskih zborov. Seganje po določeni kompozicijski literaturi razodeva vedno tudi kulturno rast, rafiniranost in študijsko zavzetost neke pevske skupine. Gotovo tu ne pričakujemo skrajno moderne, avangardne izbire skladb, ki bi tudi ne bile primerne za tako široko pevsko revijo.

Je pa tudi res, da kaže smotrna programska izbira nujno po pestri in tudi v času razvejani glasbeni ustvarjalni dejavnosti. Ne samo čitalniške (ki je letos skoraj ni bilo), pa tudi ne izrazito splošnem okusu tuje pesmi. Na mestu je zlasti za boljše skupine tudi kaj polifonije ali kaj sodobnejše vokalne glasbe.

Ta je bila vsej delno tudi prisotna. Palestrina, Gallus, Lassus, Arcadelt, Mozart, Mendelssohn, Čajkovski — to so bila v glavnem imena velikih skladateljev pre-

teklosti, kar bogato zastopanih v letošnjem programu. Od slovenskih pa od Foersterja, Ipvaca in Premrla mimo Vodopivca, Bratuža, Prelovca in Ravnika (da imenujemo le nekatere) do sodobnih Vrabca, Mavrija in Jericija — spet le majhen izsek iz mozaika številnih imen.

»Vsaka melodija je bitje zase, ima svoj telesen obraz, svoj živ pogled, svojo besedo in kretinjo. In vsaka pesem je doživljaj, ki ostane v duši neizbrisljiv.« Te globoke besede Ivana Cankarja lahko verno tolmačijo tudi vso vzvišenost in pomenljivost slovenske pesmi, ki je v soboto in nedeljo donela v goriškem Avditoriju na trideseti Cecilijanki. Da bi se še dolgo glasila in spremljala ter vodila pot goriških in primorskih Slovencev!

a. b.

■ Sovjetski voditelj Gorbačov je pretekli teden obiskal Indijo, kjer je v New Delhiju imel pogovore s predsednikom zvezne vlade Radži Gandhijem. To je bil v zadnjih dveh letih že drugi obisk Gorbačova v prijateljski državi, ki je gospodarsko in politično povezana z Moskvo, kar pakistanskim državnim voditeljem ni prav nič všeč. Gorbačov pa je že napovedal dvodnevni obisk v ZDA 6. in 7. decembra. Poslovil se bo od Reagana in sestal z Bushem, pred generalno skupščino Združenih narodov pa bo imel govor. Pred njim je zadnjič govoril na tem mestu leta 1960 Nikita Hruščev, ki se je »proslavil« s tem, da si je med govorom snel čevljev in tolkel po pulitu. Gorbačov bo nato odpotoval še na Kubo, da Castru sporoči, da SZ ne more v nedogled finansirati Kube. Vsako leto jo mora podpreti s kakimi petimi milijardami dolarjev.

Odprtje novega sedeža pevskih zborov iz Devina

V nedeljo 13. nov. sta pevski zbor Fantje izpod Grmade in Dekliški zbor Devin odprla svoj novi sedež. Končno se jim je uresničila želja, ki jih je spremljala od ustanovitve posameznih zborov naprej. S prostovoljnim delom ter ob podpori slovenskih denarnih zavodov, zasebnikov in podjetij sta obnovila zapuščen rastlinjak, ki je stal na dvorišču otroškega vrtca. Zgradbo sta zbori dobila v najem za 20-letno uporabo od devinsko-nabrežinske občinske uprave pod pogojem, da jo obnovita. Tako so člani zborov in nekateri prijatelji prav kmalu poprijeli za delo in od začetka letošnjega leta oba zbori že redno vadita v njem.

Načrte za obnovitvena dela je poskrbel nekdanji pevec arhitekt Danilo Antoni. Zbora razpolagata tako danes z dvoranico z 80 sedeži, v večjo sejno sobo, kletjo, katero so uredili iz vodnjaka, ki so ga nepričakovano odkrili pri utrjevanju temeljev, z malo shrambo in s potrebnimi sanitarnimi prostori.

Ob odprtju novega sedeža sta zbori izdala tudi majhno brošuro. Objavljene slike jasno pričajo opravljeno delo, besedilo pa podaja dolgoletno željo obeh zborov, da bi končno le prišla do lastnega sedeža, potem ko sta se morala večkrat iz najrazličnejših razlogov seliti.

Zbora veže od vedno neka skupna ušoda. Tako moški, leta 1965, kakor kasneje dekliški zbor, leta 1972, sta pričela s pevskimi vajami na domu Franca Antoniča v Devinu. Ob koncu leta 1966 je po posredovanju tedanjega devinsko-nabrežinskega župana dr. Dragomira Legiša rajni princ Rajmund Thurn und Taxis omo-

dežela s posebnim statutom Tridentinska-Južna Tirolska (Trento-Alto Adige) ima to značilnost, da sta provinci Trento in Bocen upravno samostojni kot da bi bili dežela vsaka zase, čeprav obstajata tudi deželni odbor in svet.

Tudi zadnje deželne volitve preteklo nedeljo 20. novembra so jasno pokazale, da je v provinci Trento nesporno prva DC s 45,3 % glasovi in 17 sedeži (leta 1983 44,2 % in 16 sedežev) v pokrajini Bocen pa Südtirol Volkspartei (SVP), t.j. Južnotirolska ljudska stranka z 22 sedeži in 60,4 % prejetimi glasovi (pred 5 leti 59,5 %).

Nas kot slovensko manjšino zanimajo zlasti rezultati volitev na Južnem Tirolskem, kjer tvorijo nemško govoreči prebivalci dvotretinsko večino. Tudi na teh volitvah so pokazali svojo enotnost (ne tako kot Slovenci v naši deželi) in oddali skoro vse glasove svoji krovni politični stranki SVP. Nekaj nemških glasov je dobila lista Heimatbunda (Domovinske zveze), ki zastopa stališče, da se mora Južna Tirolska odcepiti od Italije in alternativna lista Zelenih, ki jo vodi Alexander Langer in zagovarja sožitje obeh narodnih skupin.

Italijanski govoreči prebivalstvo se je, zlasti v Bocnu izreklo za stranko MSI, ki je nekako postala protitež SVP. Mišinci so od leta 1983 porasli od 5,9 % na 10,3 %, v sedežih od 2 na 4. DC je ohranila tri svetovalce, v odstotkih pa rahlo nazadovala od 9,5 na 9,1. Tudi socialisti niso zabeležili posebnega prirastka: od 3,9 % na 4 %. Ohranili so svoj sedež, izgubili pa so ga republikanci, ki ga je pobral MSI. Tudi komunisti so en sedež izgubili v korist MSI. Prej so imeli dva. Kot že običajno zadnje čase so tudi to

pot nazadovali. Prejeli so 3 % glasov, za 2,6 manj kot pa leta 1983.

V bocenski pokrajini bo torej tudi v prihodnje vodilna sila Južnotirolska ljudska stranka. Vseh sedežev je 35, sama pa jih ima 22. V vlado misli kot do sedaj pritegniti demokristjane in socialiste. To pot ni več kandidiral »oče« Južnih Tirolcev dr. Sivilus Magnago. Nasledil ga bo Luis Durnwalder, ki je prejel kar 82.666 preferenc, za osem tisoč več kot Magnago pred petimi leti. Novi voditelj SVP enako kot Magnago zastopa zmerna stališča z ozirom na sprejetje vladnega paketa za dokončno rešitev južnotirolskega vprašanja. Poslanec Benedikter, ki slovi po svojih radikalnih zahtevah (vse ali nič) pa je glede preferenc ostal z 22.000 glasovi komaj na sedmem mestu. To pomeni, da si Južni Tirolci želijo sožitja in miru v svoji deželi in da so na splošno s sedanjim stanjem zadovoljni. J.K.

Vojaške oblasti so prekoračile svoj delokrog

UGOTOVITEV POSEBNE KOMISIJE

Posebna poslanska komisija pri slovenskem republiškem parlamentu, katere naj bi preučila vsebino spornega vojaškega dokumenta, ki je po zasluzi štirih mladih Slovencev (v Srbiji jih imenujejo »četiri špijuna«) prišel na dan, je ugotovila, da je ta dokument protistaven, ker so vojaške oblasti z njim prekoračile pooblastila, ki jih imajo. Samolastno so si prilastile pravico, da ocenijo politični položaj v Sloveniji in nato odredile zadevne ukrepe, čeprav imajo pravico do takih ocen in sledečih ukrepov le izvoljeni republiški predstavniki, vojaški krogi pa lahko le izvršijo, kar jim republiško vodstvo naroči.

V ponedeljek 21. novembra bi morali tudi štirje obsojenci ljubljanskega procesa nastopiti prestajanje izrečene kazni, a je Sekretariat temeljnega republiškega sodišča Slovenije v zadnjem trenutku podaljšal do nadaljnjega odložitve izvedbe razsodbe, dodal pa istočasno, da lahko vsakdo od obsojenih kazni takoj nastopi, če to želi.

Dubček — častni doktor bolonjske univerze

Aleksander Dubček, voditelj s sovetskimi tanki zadušene »Praške pomladi« v letu 1968, je ob 20-letnici svoje osvoboditve dobil rehabilitacijo ne sicer v svoji domovini, pač pa v Italiji. V nedeljo 13. novembra je namreč prejel na bolonjski univerzi častni doktorat političnih ved. V svojem promocijskem govoru ni citiral nobenega marksističnega misleca ali veljaka razen Gramscija, vzbudil pa je pozornost z navajanjem besed sv. Frančiška Asiškega: »O Bog, daj mi ponižnost za prenašanje stvari, ki jih ne morem spreminiti, pogum spreminiti to, kar se da spremeniti, zlasti pa duha razsodnosti prav izbirati.«

Dubček, ki ima sedaj 67 let, je pred študenti, ki se jih je zbralo tri sto, v enournem govoru zatrdil, da še vedno veruje v socializem s človeškim obrazom. Glede Gorbačova je bil mnenja, da ga mora Zahod podpreti v njegovih reformah, ni pa znal odgovoriti na vprašanje, zakaj sovjetski voditelj njega ne podpira.

V Rimu se je Dubček srečal s Craxijem, sprejel pa ga je tudi papež, s katerim se je razgovarjal deset minut. Še prej pa si je ogledal Sikstinsko kapelo. V strogo zasebni obliki je Dubček v nedeljo 20. novembra obiskal Assisi, kjer ima svoj sedež Mednarodni center za mir. Seveda se je ustavil tudi na grobu sv. Frančiška, tega velikega prijatelja narave in oznanjevalca uboštva ter nenavezanosti na zemeljske stvari.

★ Z veliko večino glasov (257 proti 7) je parlament sovjetske republike Estonske zavrnil dva zakonska predloga, ki ju je želela uveljaviti Moskva. Tako novi 74. člen estonske ustave predvideva pravico te republike, da ne upošteva sovjetskih zveznih zakonov, ki bi bili po presoji estonskih poslancev v škodo te baltičke republike. Odgovor iz Moskve je bil hiter: prezidij vrhovnega sovjeta je spremembe estonske ustave označil za neustavne. Manj tragično pa jih je vzel Gorbačov, ki je med svojim obiskom v Indiji izjavil, da bodo nekatera nesoglasja med zvezno oblastjo in estonsko vlado kmalu pojasnjena; estonskih odločitev se ne sme jemati kot upor proti Moskvi, ampak za normalen proces v perestrojki.

Umrl je p. Aleksej Benigar

V ponedeljek 7. novembra so na zagrebškem pokopališču Mirogoju pokopali frančiškanskega redovnika p. Aleksija Benigarja. Pogrebne obrede je opravil škof Mijo Skvorc, ki je po pogrebu tudi vodil somaševanje v cerkvi Kristusa Kralja.

Kdo je bil p. Aleksej Benigar?

Zadnja številka »Glasa Koncila« mu posveča kar celo stran. Rodil se je leta 1893 v Zagrebu. Njegov oče je bil Ivan, profesor, iz Ilirske Bistrice, mati pa Julijana Dolinar iz Radeč pri Zidanem mostu. Pri krstu so ga imenovali Franjo Matija. Po nižji gimnaziji je vstopil v frančiškanski noviciat na Trsatu in potem dobil redovno ime Aleksej. Duhovniško posvečenje je prejel leta 1915 v Zagrebu. Nadaljeval je študije na Papeškem orientalskem inštitutu v Rimu in dosegel licenciat. V Zagrebu je bil potem gvardijan frančiškanskega samostana, vzgojitelj bogoslovcev, tajnik provinciala p. Vendelina Vošnjaka.

Leta 1928 so mu dovolili, da gre v misijone na Kitajsko. Še prej je v Rimu dosegel doktorat iz vzhodnega bogoslovja. Na Kitajskem je deloval v mestu Hankow. Rad bi bil navaden misijonar, a so ga imenovali za profesorja in vzgojitelja v regionalnem velikem semenišču. Sodeloval je tako pri oblikovanju številnih kitajskih redovnih in škofijskih duhovnikov, kakor tudi pri sestavi kitajskih bogoslovnih učbenikov in pri prevodu Svetega pisma v kitajski jezik. Na Kitajskem je ostal 25 let.

Po revoluciji so ga leta 1954 izgnali iz dežele. Prišel je v Rim. V Zagrebu so želeli, da bi se vrnil domov, pa so ga v Rimu zadržali v največji redovni vzgojni hiši v kolegiju sv. Antona. Celih 11 let je bil duhovni voditelj mladih redovnikov iz vseh delov sveta, ki so v Rimu dopolnjevali višje študije. Istočasno je bil iskan spovednik v lateranski baziliki. Na spovednici je imel zapisano, da spoveduje v hrvaškem, slovenskem, nemškem in kitajskem jeziku.

Vodil je številne duhovne vaje, na katere se je skrbno pripravljval. Zapustil je več tisoč strani zapiskov, pripravljenih za tisk. Napisal je razlago psalmov (550 strani), razmišljanja k evangelijem: Matejevemu s 435 stranmi, Markovemu z 221 stranmi, k Lukovemu s 340 stranmi in k Janezovemu s 409 stranmi.

Nekaj let je v Rimu raziskoval življenje in delovanje kardinala Stepinca in potem izdal njegov življenjepis. P. Benigar pa je zapustil še mnogo neobjavljenih spisov.

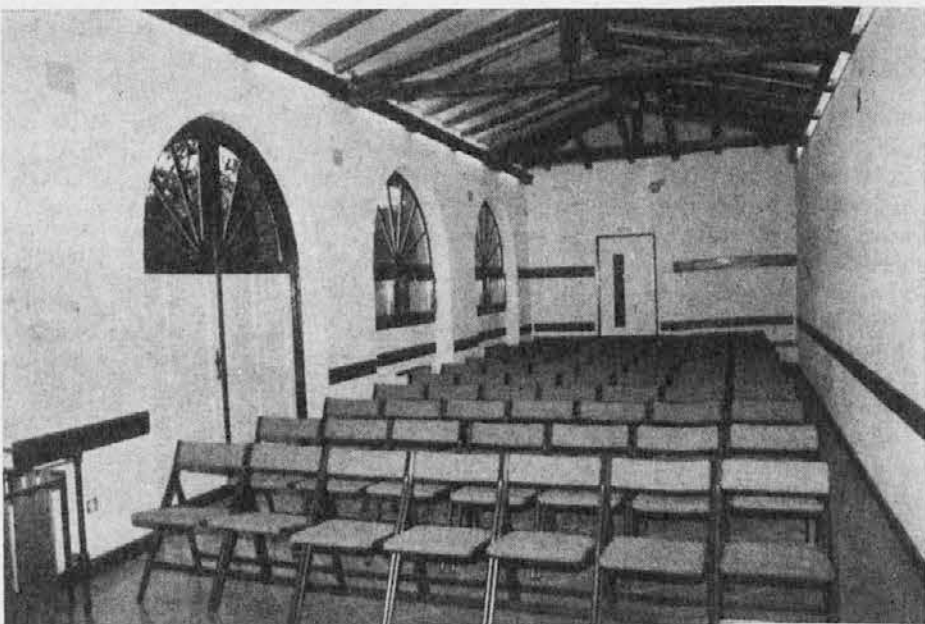
Benigarjevo življenje je bilo zares svetniško. Zelo strog je bil do sebe. Veliko je molil, a istočasno veliko delal. Do ljudi je bil ljubezniv, znal je poslušati, poln krščanskega optimizma.

P. Benigar je dočkal 96 let. Umrl je v Rimu na praznik Vseh svetih. Veličastne so bile pogrebne slovesnosti v Rimu. Vršile so se v baziliki sv. Antona v petek 4. novembra. Somaševanje s 110 duhovniki je vodil general frančiškanskega reda John Vaughn. Prisoten je bil tudi frančiškanski kardinal Ferdinand Antonelli. Krsto s pokojnikom so naslednji dan prepeljali v Zagreb. Do pogreba 7. novembra je bila v kapeli sv. Frančiška na Kaptolu.

Naj še povemo, da Benigarjevega očeta Ivana omenja tudi Primorski biografski leksikon v 2. snopiču. **ZS**

■ Ministrski predsednik De Mita je v soboto 19. novembra uradno obiskal Vatikan in se tam sestal s papežem Janezom Pavlom II. Pogovor je trajal tri četrt ure. Sobesednika sta razpravljala o najbolj aktualnih vprašanjih notranje in zunanje politike. Večji del pogovora se je vrtil okoli verouka v šoli, o problemih mladine in družine, o vedno večjem uživanju mamil med mladimi, o moralnem vprašanju manipulacije s človeškimi zarodki in o vrednotenju katoliške vere v italijanski družbi.

■ Italijanski sodniki so nezadovoljni. Zahtevajo ustrezno porazdelitev dela ter posodobitev uradov in osebja. In ker se stvari ne premaknejo, grozijo s stavko. To je nagnilo predsednika države Cossiga, da je izdal dva poziva: na sodnike, naj ne prekinjajo tako nenadomestljive službe in na vlado (konkretno na ministrskega predsednika De Mito in pravosodnega ministra Vassallija), naj čimprej izdela učinkovit načrt ukrepov. Cossiga sicer razume zaskrbljenost in zahteve italijanskega sodstva, ne more pa odobravati napovedanih stavk. Zato bo v okviru svojih pristojnosti skušal rešiti vsaj nekatere nastale probleme in bo preučil predloge sodnikov ob primerjavi s pobudami vlade, parlamenta in javnega mnenja.

Notranjost nove dvoranice na sedežu zborov »Fantje izpod Grmade« in Dekliškega zbora Devin

Pastoralni načrt goriške nadškofije 1988

PASTIRSKI OBISK

Goriški nadškof Bommarco je začel s pastirskimi obiski; obiskal je že dve župniji v Furlaniji. O pastirskem obisku piše: »Smoter, ki ga pastirski obisk zasleduje, je, da se utrdi občestvena vez, ki veže škofijskega nadpastirja s posameznim župnijskim občestvom, in se obenem poživlji njegova vera in življenje po veri.«

Poleg župnijskih svetov naj tudi obisk nadpastirja služi za vedno tesnejše sodelovanje med verniki in njegovimi pastirji, ne samo v župniji, temveč tudi v škofiji. Zato pravi g. nadškof dalje: »Pastirski obisk neposredno prizadeva župnijo, ki jo škof obišče, posredno pa prizadeva vso škofijo. Vsi člani naše krajevne (škofijske) Cerkve se morajo čutiti povezani s škofom, ki gre na obisk k nekemu bratskemu župnijskemu občestvu in mu prinaša voščila in pozdrave.«

Pastirske obiske je škofom zapovedal že tridentinski koncil (1545-1563). Dogajalo se je namreč, da so škofje bivali daleč od svojih škofij in njih vodstvo prepuščali kakim svojim namestnikom ali pa nikomur. Tudi to je bil eden izmed vzrokov, da je takrat cerkveno in versko življenje zelo opešalo in so nastale številne zlorabe, kar je napotilo Martina Lutra k njegovi »reformi«. Prav zaradi tega so koncilski očetje tridentinskega cerkvenega zbora videli eno izmed sredstev za obnovo verskega življenja tudi v škofijah, ki naj bivajo v svoji škofiji in redno obiskujejo župnije. Sedaj vsakih pet let.

Način, kako poteka škofov pastirski obisk, je pa lahko različen. O tem imamo številna poročila, ker morajo škofje o svojih pastirskih obiskih uradno poročati rimskim kongregacijam, ko gredo na obisk »ad limina«. Pa tudi za svojo rabo so sestavljali in sestavljajo poročila. Ta poročila so postala važen vir za krajevno zgodovino.

To vidimo sedaj v Gorici od škofu Attems. Odkrili so zapiske njegovih vizitacij in govorov, ki jih je pri tem imel. V knjigi »Doberdob«, ki jo je izdala tamkajšnja posojilnica za svojo 80-letnico, so tudi beležke o vizitacijah, ki jih je nadškof Attems napravil v tej župniji. Iz njih

je npr. razvidno, kaj so v Doberdobu pridelovali (pšenico, rž in ajdo, pa tudi oljčno olje). Pove tudi, da je zaradi revščine prebivalcev bila miloščina neznatna. Seveda so podatki o verskem življenju še bogatejši, saj je bil prvi namen pastirskih obiskov kontrola in vzpodbuda verskega življenja po župnijah.

NACINI VIZITACIJ

Ti so se spreminjali s potrebami časov in vernikov, pa tudi z ozirom na prometna sredstva. Še pok. nadškof Sedej se je na te obiske vozil s kočijo. Njegov naslednik Margotti pa se je že posluževal avtomobila, kar mu je zelo olajšalo potovanje.

Tudi vsak škof po svoje uredi pastoralne vizitacije, kakor se mu zdi bolj priključno. Danes je v navadi, da pride škof v župnijo in v njej ostane več dni ali da jo vsaj večkrat obišče v istem tednu, če ima doma druge nujne opravke. Naš nadškof piše: »V tem svojem prvem pastirskem obisku mislim posvetiti posebno pozornost družinam z željo in prizadevanjem, da se utrdi njihova iskrena občestvenost in se poživlji to prvo jedro krščanskega občestva, iz katerega raste Cerkve.«

Ob pastirskem obisku mora vsak župnik podati tudi dokaj podrobno poročilo o verskem stanju v župniji. V ta namen je pastoralni urad sestavljal vrsto vprašanj, na katera mora župnik odgovoriti. Prav je, da odgovore sestavi skupno z župnijskim gospodarskim in pastoralnim svetom.

Pastirski obisk pa ni inšpekcija, kot jo npr. poznajo državne ustanove, temveč prijateljski obisk in srečanje nadpastirja s svojimi ovčami, da mu zaupajo tudi svoje potrebe in želje in da slišijo njegovo vzpodbudno besedo, pa tudi da potrdi njihove otroke z zakramentom svete birme. Saj je pastirski obisk navadno združen z birmo, čeprav danes manj kot v preteklosti. Škofov obisk je zato pastoralno dejanje, ki ga mora pripravljati in spremljati predvsem molitev. Vsled tega zaključuje g. nadškof ta del pisma: »Prosil bi, da bi pastirski obisk spremljala predvsem molitev.«

Pastirski obisk je načrtovan na tri leta. Slovenske župnije pridejo na vrsto med zadnjimi, tj. leta 1990-91.

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - TRST

priredi

v nedeljo 27. novembra ob 17. uri

Revija pevskih zborov

Prireditev bo v Kulturnem domu v Trstu, ul. Petronio 4.

Iz Beneške Slovenije

Duhovnik Mario Laurencig 80-letnik

V ponedeljek 21. novembra je slavil 80. rojstni dan župnik Mario Laurencig. Doma je od Poulerja v landarski fari. Duhovniško posvečenje je prejel v Vidmu leta 1934. Takoj po posvečenju je dobil v oskrbo župnijo Stoblank in tam ostal vse življenje. Vedno je bil goreč dušni pastir. Veliko svojih moči pa je posvetil svojim ljudem v vseh njih potrebah: pisal je prošnje na državne urade, posredoval osebnost, vsem je bil vse. Koliko poti je naredil! Živel je izredno skromno, saj si je leta in leta sam gospodinjl.

Zelo mu je bilo pri srcu, da bi bili Benečani dobri kristjani, a tudi ohranili zvestobo svojemu jeziku, svoji kulturi. Zato je dal pobudo za verski list »Dom«. Vrsto let je bil njegov odgovorni urednik.

Sedaj so mu moči opešale. Živi med svojimi ljudmi pri Stoblanku. Trpi, ker ne more več delati kot nekdanj, vendar obiske sprejema vder in z nasmehom. Vsa Benečija mu želi še dolgo življenje. Voščilom se pridružuje tudi naš list.

SZ

KRATKE NOVICE

† duhovnik Franc Zagoršek

V preteklem septembru je v Slovenskih goricah umrl župnik Franc Zagoršek, ki je bil v dušnem pastirstvu 15 let tudi v tedanji goriški nadškofiji. Mnogi se ga še spominjajo, saj je bil pet let v Serpenici in deset let dušni pastir v Čepovanu. Naj počiva v miru!

Jože Plečnik v Benetkah

Dne 13. novembra so v Benetkah odprli razstavo Jožeta Plečnika. Ta razstava je bila že v Parizu, na Dunaju, v Sloveniji, Španiji, Nemčiji, v Italiji pa v Milanu

»Naš koledar za leto 1989«

Tudi za prihodnje leto je Duhovska zveza izdala ta stenski koledar, ki se nam predstavlja na zunaj v živih barvah z zimskim motivom planinske hčere, naše bistrice Soče in želi vsem rojakom doma in po svetu obilo zdravja, sreče in miru, pa tudi kaj več naraščaja in živčava, kaj več življenja po naših domovih...

Slede koledarski listi za vsak mesec z lepimi barvnimi slikami. Ze v januarju nas vabi župnik iz Mačkolj s križem v roki na Ljudski misijon, ki bo v vsej tržaški škofiji za slovenske vernike od 26. februarja do 12. marca. Vsaki mesec krasno barvna slika te ali one cerkve, oltarja, kapelice, župnijskega ali Marijinega doma po Tržaškem in Goriškem in nazadnje še slika Slovenika iz Rima.

Vsaki mesec nam tudi prinaša z rdečimi črkami natisnjeno bogato duhovno misel, ki zasluži, da jo s premislekom preberemo in premišljujemo ter obračamo nase. Pri mesecih so označena opasila in druge krajevne pobožnosti. Novost v letošnjem koledarju je zunanost nove prikupne cerkvice sv. bratov Cirila in Metoda, ki so jo nedavno postavili in blagoslovili v Cerovljah. Vsaki dan nam prinaša imena domačih svetnikov.

Pomembni so naslovi vseh župnij in slovenskih duhovnikov na Tržaškem in Goriškem, naslovi ustanov in založništva. Stenski koledar zasluži, da s prikupno zunanostjo, obliko in barvo pride v vsako slovensko družino, ki mu naj nudi vidno mesto na steni.

»Naš koledar« je na voljo pri vseh slovenskih dušnih pastirjih na Tržaškem in Goriškem, kakor tudi v knjigarni Fortunato v Trstu in v Katoliški knjigarni v Gorici.

Seja deželnega tajništva SSK

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je na zadnji seji obravnavalo težave, na katere je naletel zakonski predlog o obmejnih področjih v senatu. Potrdilo je stališče, da gre za predlog, ki je izrednega pomena za gospodarstvo Furlanije-Juljske krajine in tudi za reševanje nekaterih odprtih vprašanj slovenske manjšine v Italiji in italijanske manjšine v Jugoslaviji. Čeprav je SSK za dialog z deželo Veneto, nikakor ne more pristati na bistvene spremembe zakonskega besedila, ki ga je treba čimprej odobriti.

Člani deželnega tajništva so obširno razpravljali tudi o političnem položaju v Trstu in o delu v deželnem svetu.

Podrobno so določili spored programske in organizacijske konference, ki bo 11. decembra v Vižovljah.

Razpis študijske štipendije

Slovensko dobrodelno društvo v Trstu razpisuje letos svojo drugo študijsko štipendijo iz sklada »Mihael Flajban«. Štipendija znaša 2.000.000 lir letno in bo trajala vso redno študijsko dobo, v kolikor bo imetnik zadostil pogojem pravilnika. Namenjena je slovenskim zamejskim visokošolcem, ki se bodo vpisali na tržaško ali videmsko univerzo v akademskem letu 1988/89.

Rok za vložitev prošenj zapade 30. novembra. Slovensko dobrodelno društvo bo v mejah razpoložljivih sredstev, podobno kot lani, tudi letos podelilo nekaj enkratnih študijskih podpor študentom drugih letnikov deželnih univerz.

Podrobnejša pojasnila o pravilniku na sedežu Slovenskega dobrodelnega društva v Trstu, ul. Machiavelli 22/II, tel. 65612, vsako sredo od 16. do 18. ure.

Dobrodelno društvo v Trstu

Nekaj zgodovine. Kot smo zadnjič poročali, je Dobrodelno društvo v Trstu praznovalo 40-letnico ustanovitve. Postavilo si je širokopotezen načrt: nuditi brezposelnim, invalidom, sirotam in revnim študentom vsaj prvo nujno pomoč.

Se isto leto decembra 1948 je organiziralo miklavževanje in božičnico. Odprta srca in dobrotne roke raznih podpornikov, ki so prispevali denar, obleko in hrano, pa kmalu niso več zadostovali. Zivahna slovenska elita, željna družabnosti, je izkoristila tržaški Hotel Excelsior za družabna srečanja in ples; tem so sledile še druge kulturne prireditve in akademije v Avditoriju in drugih dvoranih, pri katerih so s prostovoljnimi prispevki krili potrebe društva.

Tudi za mladino, ki je prvo leto preživela svoje počitnice na nekem seniku na

Višarjah (krstili so ga za »Hotel Slama«), je bilo treba poskrbeti za kaj bolj konkretnega. Leta 1951 je društvo že prejelo prvo državno podporo in od tedaj so se kolonije redno vršile vse do leta 1981.

Se nekaj števil. V teh 40 letih je društvo obdarovalo otroke s 15.000 paketi, podelilo številne denarne podpore, omogočilo 3.200 otrokom brezplačno letovanje v hribih ali na morju za skupno 77.000 dni. Iz zapuščine pok. dobrotnika in mecena g. Flajbana pa je bil zadnje čase ustanovljen sklad za podporo vseučiliščnikom.

Tako se je tudi Dobrodelno društvo s sedežem v ulici Machiavelli 22, poleg karitativnega društva Slokad in Vincencijeve konference, zapisalo kot dobrodelna ustanova v zgodovino tržaških Slovencev.

Gdč. Irena Srebotnjak je vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri društvu, podelila zahvalno priznanje z diplomom. Z vidnim zadovoljstvom so se prisotni preselili k pogrnjenim mizam, kjer jih je čakal okusen pršt in druge dobrote. - F.V.

Nova premiera tržaškega slov. gledališča

Igro Striček Vanja je Čehov napisal leta 1897. Delo odpira problem izkoriščevalca in izkoriščenih v družinskem krogu podeželskega posestva.

Če bi morali soditi o avtorju samo po zadnji sliki tretjega dejanja, bi morda napisali, da je Anton Pavlovič Čehov bil krščanski pisec: »...midva, stric Vanja, bova živela dolgo vrsto dni...«, ko pa pride najina ura, bova pokorno umrla in tam onkraj groba bova povedala, da sva

Poslopje Alojzijevišča dokončno odstranjeno

Pred kratkim so končali s podiranjem in odvažanjem ruševin bivšega poslopja zavoda Slovensko Alojzijevišče v ul. Don Bosco 3. Kdor je v njem bival, mu je gotovo težko, ko izginja s površja zemlje dom tolikih naših fantov skozi desetletja.

Alozijevišče je bilo ustanovljeno leta 1891. Slovenski duhovniki goriške nadškofije so poskrbeli zanj, da bi nadarjeni revni fantje lahko obiskovali srednje šole v Gorici. Leta 1895 so v ta namen kupili stavbo v tedanji Soški ulici. Skozi 83 let je poslopje služilo dijakom s presledkom prve svetovne vojne, ko je bilo poškodovano in 1923 zopet obnovljeno. Leta 1930 je fašistična oblast imenovala zavodu komisarja, ki je slabo gospodaril in zašel v velike dolgove, tako da je bilo potem poslopje prodano leta 1936 vojaški oblasti.

Po drugi svetovni vojni je bil zavod zopet odprt z dovoljenjem tedanje zavezniške vojaške uprave, a bil je najemnik v svoji lastnini. Ker lastnik ni nič skrbel za popravila, je poslopje začelo razpadati in zavod je moral iskati nov dom, ki ga je našel v prenovljeni in prirejeni hiši pokojnega msgr. Pavlice v isti ulici. Od leta 1978 deluje v tem novem domu sicer v bolj skromni obliki, ker je le malo naših krajev po mirovni pogodbi prišlo pod Italijo.

Ko hodimo mimo tega zdaj zvrzanega zemljišča, ki čaka na graditev vojašnice za karabinjerje, in beremo na postavljeni tabli, da je to bilo nekdanje Alojzijevišče, se človek spomni na zgodovino tega poslopja, ki je zdaj le še porušen pomnik naše preteklosti, postavljen od slovenskih duhovnikov iz ljubezni do naše mladine.

S seje goriškega občinskega sveta

V ponedeljek in torek 21. ter 22. nov. je bila seja goriškega občinskega sveta, ki je razpravljala o vrsti problemov redne uprave. Med drugim je bila na dnevnem redu tudi zadeva v zvezi z načrti za namakanje štandredškega polja, ki predvideva nad 500 milijonov lir prispevka. Ob vsem tem se je vnela burna in mestoma silno polemična razprava posebej po »zaslugi« predstavnika Zelenih, ki je pri tem demagoško napadel predstavnike večine, vključno SSK.

Zelo odločno in obenem umerjeno ga je zavrnil načelnik svetovalske skupine SSK dr. Paulin, ki je podprl predlog župana za takojšnjo odobritev odborove-

trpela, da sva jokala, da nama je bilo trpko, in Bogu se bova smilila, in takrat bova, stric, ljubi stric, zagledala življenje svetlo, prelepo, mikavno življenje...», zaslišala bova angele, videla vse nebo v diamantih...»

V resnici pa gre avtorju tudi tu za kritiko vsem tistim, ki se ob najtežjih preizkušnjah življenja odpovedo spopadu s svetom in se zatečejo v objem nezdrave apatije. Pred junake in pred vsem tiste, ki si bodo igro igledali, izpostavi rek »Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal«.

Sicer pa bodo gledalci spoznali še marsikatero drugo resnico. Ugotovili bodo, da se pregrehe prednikov, žal, večkrat prenašajo na potomce, da, kar je veljalo za takratno rusko dobo, v marsičem velja tudi za nas. To je povsem razumljivo, če pomislimo, da nas loči od takrat komaj enaindevetdeset let.

Premiera te igre bo na začetku prihodnjega meseca.

A.R.

Sožalje

Zveza cerkvenih zborov na Tržaškem izreka svojemu predsedniku Zorku Hareju in družini iskreno sožalje ob smrti drage tašče, mame in none.

V Društvu slov. izobražencev - Trst, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 28. nov. ob 20.30 govoril dr. Edi Kovač na temo: Konec filozofije — začetek modrosti?

★

Predsednica britanske vlade Thatcherjeva je prišla 16. novembra v Washington, da se poslovi od Reagana. O njem je v razgovoru dejala, da je »budil moč, zaupanje in ameriške sanje o neizmerni moči zasebne pobude, svobodnega podjetništva in osebnega ponosa.« Novega predsednika Busha pa je javno pozvala, naj se z Gorbačovom ne spušča v nova pogajanja, dokler se zahodne države ne bodo sporazumele o novem načinu ravnanja do Sovjetske zveze.

ga sklepa. Ta pa je bil začasno odložen z glasovi čudne koalicije svetovalcev DC, PCI, MSI, PLI in Zelenega. Čudno, je bilo zadržanje svetovalcev DC, ki so glasovali za odložitve predloga, dočim so njih zastopniki v odboru glasovali za predlog.

»Doberdob včeraj in danes«

Ob 80-letnici ustanovitve Kmečko-obrtne hranilnice - Doberdob je bila predstavljena knjiga »Doberdob včeraj in danes«. V soboto 12. novembra je bilo v občinskem parku vse živo. Pod velikim šotorom je Hranilnica priredila svojo proslavo.

Najprej je zaigrala domača godba na pihala »Kras« nekaj komadov, potem sta se predstavila moški zbor »Jezero« in mešani zbor »Hrast«. Posebno pozornost ob tej priložnosti je vzbudila prav pesem »Oj Doberdob«, ki jo je priredil domačin Hilarij Lavrenčič.

Predsednik Andrej Gergolet je nato nagovoril prisotne goste, med katerimi so bile vidne osebnosti kot so ravnatelj Banche d'Italia dr. Coppola, predsednik in ravnatelj Zveze hranilnic g. Marangon in geom. Melchior, državni poslanec Rebulja, deželni poslanec Longo, Budin, Brezigar, Bratina, Padoan, predsednik goriške pokrajine Crisci, pokrajinska svetovalka Devetak, domači župan dr. Lavrenčič skupno z drugimi župani obmejnih občin, predstavniki in ravnatelji posojilnic ter predstavniki raznih kulturno-športnih društev in organizacij.

Predsednik Gergolet je poudaril vlogo, ki jo je Hranilnica imela v preteklosti, da se je otrešla odušstva nekdanjih bogatinov in pomagala domačinom urediti lastno premoženjsko imovino. Podčrtal pa je tudi pomembnost Hranilnice v današnjem času za razvoj domačega gospodarstva in vlogo, ki jo razvija z raznimi uslugami v korist vseh tistih, ki se nanjo obračajo.

Župan Lavrenčič pa se je zahvalil Hranilnici, da je znala prav ob proslavi 80-letnice ustanovitve posvetiti vaški stvarnosti pozornost z izdajo tako pomembne knjige kot je »Doberdob včeraj in danes«. Tu se zrcali naša preteklost in tudi naša sedanost, saj bomo s to raziskavo imeli na voljo važen pripomoček za boljše poznavanje naše vasi, naših ljudi in našega delovanja.

Za to priložnost je slikar Re Moreu razstavljaj svoje »porcelane« s tematiko »Kras v jesenskem času«. Proslava se je zaključila pozno ponoči z običajno domačo družabnostjo in prosto zabavo.

V petek 25. novembra ob 20.30

celovečerni koncert ansambla narodno zabavne glasbe

»LOJZE SLAK«

Prireditev bo v Kulturnem domu v Gorici, ul. I. Brass 20.
Predprodaja vstopnic v Kult. domu, tel. 33288.

Izjava goriškega nadškofa

Na Majnici pri Fari se še vedno dogajajo neka »videnja« Mater božje: fotograf »Dani« trdi, da se mu prikazuje Marija. Časopisi in tudi radio ter televizija posvečajo tem dogodkom odločno preveliko pozornost. Zato je goriški nadškof p. A.V. Bommarco dal v zvezi z omenjenimi dogodki naslednje pojasnilo:

»Kot škof in ker odgovoren za goriško škofijsko skupnost čutim dolžnost, da posežem v dogodke pri Fari.

Potem ko sem imel razgovor z g. Viktoriem Spolverinjem (Danijem), kateremu sem dal tudi nekatere napotke glede duhovnega življenja, in potem ko sem dan za dnem iskal informacije z raznih strani, smem trdit:

1. Srečanje z Bogom po veri se vrši s stalnim poslušanjem božje besede v okviru Cerkve, s katehezo, sv. zakramenti, z dobrotelstvom in v združenosti s Cerkvijo, tako učita Kristus in njegova Cerkve.

2. Osebnih razodetij ni Cerkve nikoli imela za temelje vere; taka razodetja so lahko veljavna za osebo, ki jih je prejela, če le ne gre za bolezenske znake ali prevaro; ostali kristjani lahko vidijo v takih razodetjih potrditev svoje vere, toda samo potem, ko jih je potrdila cerkvena oblast.

3. V Italiji se slični pojavi zelo množijo, zato se morajo vsi zavedati omejenosti sličnih doživetij, ki na drugi strani imajo preveč podobnosti, da bi bile verodostojne. Zlasti pa gre za razodetja, ki veliko obetajo, povedo pa ne nič; na drugi strani z napovedmi nekih nejasnih groženj zbujačo v psihološko šibkejših osebah nepotreben strah.

4. Ob zahtevi, da se ta in slična doživetja prenesejo v cerkvene prostore, moram povedati, da se to ne sklada z našim popotovanjem v veri. Zaradi tega pozivam duhovnike in vernike, naj se sličnih srečanj ne udeležujejo in naj jim ne dajejo mesta v cerkvenih prostorih.

Nadškof je to svoje pojasnilo objavil v petek 18. novembra, potem ko se je prejšnji dan posvetoval z duhovniki na seji duhovniškega sveta. V nedeljo 20. novembra ob 18. uri je »videc« imel svoje zamaknjenje pred cerkvijo sv. Ignacija v Gorici. V cerkev ni stopil, ker je bila zaklenjena, kot je g. nadškof ukazal. Ljudi se je na Travniku nabralo do pet tisoč, kot trdijo časopisi: eni iz radovednosti, drugi morda iz prepričanja, tretji željni senzacij. Vse to je bilo pričakovati zaradi kričavega poročanja krajevnih dnevnikov o teh »videnjih«.

Tudi tu se uresničuje napoved apostola Pavla: »Odvračali bodo ušesa od resnice, obračali pa se k bajkam (2 Tim 4).

Ansambel »Slak« v Gorici

V petek 25. novembra bo v veliki dvorani Kulturnega doma v Gorici večer domače glasbe. Nastopil bo namreč s samostojnim celovečernim koncertom znani ansambel Lojzeta Slaka iz Ljubljane. Skupina, ki je po vseh ocenah v tej glasbeni zvrsti ena najboljših v Jugoslaviji, z uspehom nastopa tudi v drugod po Evropi, zlasti v Avstriji in Nemčiji.

Ansambel »Slak« je goriški publiki dobro znan, saj je v preteklih letih na Goriškem že nastopil in redno navdušil poslušalce. Prepričani smo, da tudi tokrat ne bo zatajil.

Martinovanje v Rupih

... »Prišel bo svet' Martin
iz mošta bo delal vin«...

S temi verzji že desetletja razlagajo pomen martinovanja, saj ob sv. Martinu mošt tudi uradno postane vino.

Ljudje so si ta dan izbrali za nekak praznik. Skuhali so ajdovo polento, spekli purana in tako počastili svetnika. Seveda je poleg teh jedi stal na mizi štefan novega vina.

V petek 12. novembra je pevski zbor Rupa-Peč pripravil tako večerjo. Udeležilo se je veliko število ljudi. Poleg tipičnih jedi je bilo na voljo tudi dobro vino in vesela glasba.

Drugi dan, v nedeljo, so vaški fantje pripravili voz z domačimi pridelki. Po blagoslovu v cerkvi, pri katerem je pevski zbor zapel zahvalno pesem, je župnik prof. Dragotin Butkovič blagoslovil voz z

domačimi pridelki in kmečka vozila. Poleg najlepše zelenjave iz Rupe in Peči ter drugih poljskih pridelkov so voz krasili tudi stari predmeti kot so kotel za polento, sod za vino in stare košare za zelenjavo. Po blagoslovu pa je vse prisotne čakala pokušnja novega vina vinogradnikov iz obeh vasi. Člani društva pa so pripravili za obiskovalce majhen prigrizek.

Oba dneva je tako v Rupih vladalo pravo Martinovo vzdušje.

Šport

Moška C-1 liga

Olympia Gorica - GS Nova Gens

Noventa PD 0:3 (13:15, 4:15, 12:15)

Olympia: Ivo in Mirko Spazzapan, Simon in Andrej Terpin, Sfiligoj, Petecan, Maras, Dornik, Komjanc, Štefan in Igor Cotič, Bello.

Kaj povedati o igralcih, ki dajo vse od sebe na gostovanjih, na domačih tleh pa se s preveliko lahkoto vdajo? Prišel je torej prvi poraz, ki pa je še toliko bolj boleč, ker so tokrat zmagale napake goriške šesterke.

Slovenski odbojkarji so dobro začeli prvi set, zgrešeni sirvisi in sprejemi pa so kaj kmalu dovolili gostom, da povedo in ga zmagajo. Ta prvi set pa je bil tudi edini, ki so si ga Goričani zaslužili osvojiti.

Drugi niz je bil pa vsestransko porazen. Sprejem je bil tako neučinkovit, da so se gostje brez težav približali petnajstici. V tretjem setu so goriški fantje zaigrali vse za vse in do 6:6 bili enakovredni nasprotniku. Nato pa je nastopil pravi polom, ki so naši dovolili, da se je nasprotnik povzpел do štirinajstice! Treba je bilo dati vse iz sebe. No, zgedalo je, da bo prišlo do preobrata, slovenska šesterka je dohitela nasprotnika do trinajstice, potem pa izmišljena napaka, nasprotnikov servis in konec. Žal nam je za goriške navijače, ki so prav gotovo ostali razočarani nad takim nastopom.

V prihodnjem kolu čaka Olympia videmski Flebus Povoletto, ki je zelo solidna ekipa. Tekma bo zato toliko bolj trda in napeta, saj so tudi Videmčani v tem kolu klonili pred zadnjeevvrščenim Cessaltom.

Ostali izidi 4. kola: CUS Trst - S. Giustina 3:1, Volley Badia - Ferro Alluminio 2:3, Petrarca PD - Pallavolo Bassano 3:0, Cessalto - Povoletto 3:2.

Lestvica: Ferro Alluminio 8, CUS 6, Olympia, Bassano, Povoletto, Nova Gens, Petrarca 4, Vivil, Cessalto 2, S. Giustina 0. (Olympia, CUS, Petrarca, Vivil imajo tekmo manj).

DAROV

Za tiskovni sklad Katol. glasa: Peter Urbanc, Kanada 39.000 lir.

Za Katol. glas: Meri Melzer v spomin prijateljev I.K. in M.K. iz Mirna 50.000; Pavlina Drašček 10.000; Ivanka Strgar 10.000 lir.

Za Katoliški dom: B.J. ob 1. obletnici smrti Viktorja Prašnika 50.000; D. T. 20.000 lir.

Za SZ »Olympia«: Ida ob obletnici očetove smrti 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve v Sovodnjah: nečakinja Justina Komjanc namesto cvetja na grob tete Justine Terpin 50.000 lir.

Za zbor Rupa-Peč: Krista Tomažič ob 12. obletnici smrti moža Filipa 100.000 lir.

Za Sv. goro: Marija Grudina v zahvalo in za zdravje 20.000; N. N., Podgora 100.000; M.K., Trst 30.000 lir.

Za cesto na Sv. goro: I. F. 50.000 lir.

Ob 51. obletnici poroke daruje Valerija Čuk (Trebče, 142): za Marijanišče na Opčinah 40.000; za cerkev sv. Andreja v Trebčah 20.000; za Katol. glas 20.000; za skupnost »Družina Opčine« 20.000; za trebensko godbo 20.000; za sklad »M. Čuk« 20.000; za misijone 10.000, skupaj 150.000 lir.

N. N., Opčine: za katol. tisk 10.000, za semenišče v Vipavi 30.000, za Sv. goro 30.000, za misijonarja Ivana Štanta CM 20.000, za misijonarja V. Kosa SJ 20.000 in za lačne po svetu 20.000, skupaj 130.000 lir.

Društvo prostovoljnih krvodajalcev Sovodnje ob Soči priredi v nedeljo 27. nov. ob 17. uri v občinski telovadnici v Sovodnjah

VEČER PRIJATELJSTVA ZA SKLAD MITJA ČUK

Sodelujejo: plesni pari Kluba Diamante FJK iz Turjaka in Tamburaški ansambel KD France Prešeren iz Boljunca.

Ob 5. obletnici smrti Zofije Cotar: družina za Katol. dom 50.000, za Katol. glas 25.000, za Pastirčka 25.000, skupaj 100.000 lir.

Za popravila v Marijinem domu v Rojanu: N. N. ob 5. obletnici smrti drage sošolke in prijateljice Ivanke Furlan 100.000; N. N. ob isti obletnici 200.000; Raffaele Pironi ob obletnici smrti očeta Karla 100.000; Jule Slokar 50.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: Savina in Erminij Kuret ob 25. letnici poroke 100.000; cerkvene pevke svoji sopevki Savini v isti namen 40.000; družina Kuret v spomin pok. matere in stare matere Uršule 50.000; družina Furlan-Mandrija v spomin pok. matere Antonije 30.000; vodstvo Doma ostarelih, Log 50.000; starši slovenskih birmancev 320.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ospu: tri neimnovane osebe: prva 100.000, druga 40.000 in tretja 20.000; N. N. 50.000; N. N. 25.000; N. N. 50.000; N. N. 25.000; N. N. 20.000; skupina neimenovanih oseb 720.000 lir.

Za slov. misijonarje: Igor Franko 50.000; Vera Stih 100.000 lir.

V spomin svojih rajnih daruje Vera Stih za najbolj potrebnega slovenskega misijonarja 100.000 lir.

Za lačne po svetu: Nada v spomin pok. Rozine Vrtovec 50.000; P. D., Gorica 33.000 lir.

Za misijone: Terezija Bembi 100.000; Zora Rues ob smrti nečaka Stanka Rues 100.000 lir.

SMReKK prireja

26. dec. štefanovanje (Euforia - Devin); 31. dec. beg iz leta 1988 (Kulturni dom v Gorici)

Sožalje

Sekcija SSK - Steverjan izreka ob izgubi drage mame globoko sožalje Emilu in družini ter Igorju in Anici Terpin s ščednega.

OBVESTILA

V galeriji Kulturnega doma v Gorici razstavlja akademski slikar Andrej Jemec iz Ljubljane. Razstava bo odprta do 28. novembra 1988.

Župnija Sv. Andreja v Trebčah vabi ob praznovanju farnega patrona na tridnevno, ki jo bo vodil g. Tone Bedenčič. Spored: petek 25. nov. ob 17. uri sv. maša, sobota 26. nov. ob 17. uri sv. maša. Po maši bo koncert Godalnega kvarteta Glasbene Matice. Nedelja 27. nov. ob 10. uri slovesna maša. Med mašo bodo igrali mladi domači izvajalci.

V mali dvorani Kulturnega doma v Trstu bo v sredo 30. novembra ob 20.30 govoril tržaški škof msgr. L. Belloni o temi: Ljudski misijon — izraz ljubezni do naših ljudi.

SSG - Trst uprizori v soboto 26. nov. ob 20. uri izven abonmaja Wildejevo komedijo »Važno se je imenovati Ernest«.

Knjige za jetnike v tržaških zaporih. Slovenska Vincencijeva konferenca v Trstu je razvila svojo dejavnost tudi v korist jetnikov v tržaških zaporih. Za to potrebuje predvsem knjige in revije v srbohrvaščini. Kdor lahko odstopi tak tisk za omenjeno človekoljubno dejavnost, ga more izročiti na sedežu Vincencijeve konference v Trstu v ulici San Nicolò, 31/II. vsak četrtek od 16.30 do 17.30 ali pa sporoči Nadi Martelanc na telefon št. 43194.

Radio Trst A sporoča, da bo prenašal pesmi nastopajočih zborov, ki so nastopili na letošnji »Cecilijanki« v Gorici, vsak dan po en zbor po sledečem redu: ponedeljek 28. nov. »L. Bratuž«, torek 29. nov. ženski zbor Sovodnje, sredo 30. nov. mešani zbor Podgora-Paglavce, 1. dec. vokalna skupina Sovodenjska dekleta, 2. dec. mešani zbor »O. Zupančič« iz Štandreža in 3. dec. »Libertas«.

V zimski sezoni oddamo počitniško hišo, opremljeno za 8 oseb, na Starem Vrhu nad Škofjo Loko, oddaljeno 5 minut od smučišča. Informacije Tušek, Radovljica, Cankarjeva 30, tel. 00386474921.

Radio Trst A

Spored od 27. nov. do 3. dec. 1988

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Zmaj frfotaj«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 M. Uršič: Dogodivščine... 14.50 Šport in glasba ter prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Spomini na Alberta Rejca. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 O ljubezni v književnosti. 12.40 Cecilijanka 1988. 13.20 Gospodarska problematika. 15.00 B. Pahor: Nomadi brez oaze. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Svet Boga - Bog sveta. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Cecilijanka 1988. 13.20 Od Milj do Devina. 14.10 Otroški kotiček. 14.30 Iz Benečije. 15.00 B. Pahor: Nomadi brez oaze. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 18.00 M. Uršič: Dogodivščine...

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Zdravniška posvetovalnica. 12.40 Cecilijanka 1988. 13.20 Na goriškem valu. 15.00 B. Pahor: Nomadi brez oaze. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Skladbe slo-

venskih avtorjev. 18.10 Spomini na leto 1968.

Četrtek: 8.10 Svet Boga - Bog sveta. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Debelost in akupunktura. 12.40 Cecilijanka 1988. 13.20 Nediški zvon. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.00 B. Pahor: Nomadi brez oaze. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mešani zbor »Jubilate« iz Legnana. 18.00 Iz arhiva Ciril-Methodove šole v Trstu ob stoletnici ustanovitve.

Petek: 8.10 Pogled v restavratorsko delavnico. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Cecilijanka 1988. 13.20 Od Milj do Devina. 14.10 Otroški kotiček. 14.30 Goriški razgledi. 15.00 B. Pahor: Nomadi brez oaze. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

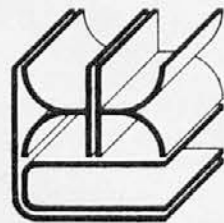
Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Koncert za srce in orkester. 12.40 Cecilijanka 1988. 14.10 Glasnik Kanalske doline. 15.00 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 7. medn. violinsko tekmovanje R. Lipizer v Gorici. 18.00 Molière: »Tartuffe«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19 % IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

libreria cattolica katoliška knjigarna

Piazza della Vittoria - Travnik, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 84407

Vse za Božič

jaslice, božična drevesca
darila, razni okraski

BANČNE
NOVOSTI
ZA UPOKOJENCE
S TEKOCI
RAČUNI

VARNA POKOJNINA

Banca Agricola
kmečka banka
Gorica